

RESTEN AV LIVET!

Allers
reportasje
Lars Hveem

Foto: Erik Johansen

Kanskje Junior følte at noe godt skulle skje denne dagen. Avslappet snuste han seg rundt tunet på Standal Hundepensjonat i Nitte-dal. Så løftet han hodet for et avskjedsblikk, og hoppet forventningsfullt inn i bilen. Espedal og familien Byrløkken ventet i den andre enden av kjøreturen. Juniors nye hjem sydvest for Vinstra og øst for kongelige Sikkiisdalen i Oppland. Et nytt liv for valpen som skjebnen reddet fra en sikker død. Junior strakte seg bedagelig i baksetet. La hodet tillitsfullt i fanget på Jørn Standal (32) og slumret uforstyrrelig den lange veien nordover. - Nei, det var ingen lett jobb å bestemme seg for hvor han skulle få sitt nye hjem. Heldigvis. Det var

▲ Familien Byrløkken tok imot Junior med åpne armer. Arve, Jørn Standal og Oddlaug. Foran: Snøfrid og Signy.

◀ Her er mitt nye rike! Junior klør i potene etter å lange ut i Espedalens vintereventyr sammen med matmor Snøfrid Byrløkken!

utrolig mange steder jeg er sikker på at han ville fått det veldig bra, forteller Jørn.

- Men i brevet fra Espedal Fjellstue sto det at de hadde hatt familieråd, og at «fatter'n fikk siste ord – Gå og ring med én gang!» Akkurat den falt jeg for – det gjorde utslaget når alt annet virket like bra! sier han smilende. Og ler når han tenker på telefonen til fjellstuen: Jørn lurte på om det var mulig å reservere langtidsplass, og fikk vantro taushet til svar da han sa det dreide seg om en 10–15 år. Da han la til at gjesten bare var noen uker gammel, sto telefonlinjen nesten som et spørsmålstegn mellom Espedal og Nittedal. Før han oppdaget at det ikke var en fra familien han snakket med!

Varm velkomst

Omsider åpenbarer Peer Gynts og Juniors nye rike seg for oss. Et snølagt vann, hvite fjell og vidder, og en rødmalt fjellstue mellom trærne.

Velkomsten drøyer ikke lenge etter at Junior har hoppet ut, strukket potene og sniffet anerkjennende på nye lukter i vinddragene fra fjellheimen. Pappa Arve Byrløkken, datteren Snøfrid (20) som er valpens nye matmor, mor Oddlaug og fosterdatteren Signy (20) kommer gledesstrålende i møte med en logrende blid Junior . . .

- Velkommen til oss, Junior! Også så skjønn som du er – enda søtere enn på bildene; det hadde jeg ikke trodd var mulig! utbryter Snøfrid mens en varm snute og våt tunge er Juniors måte å si «Takk, det samme!» på. Hjertebåndene er knyttet på et blunk. Snøfrid og Junior løper side om side langs fonnene – Junior blir aldri «mett» på nye lukter. Fotograferingen går som en lek. Aldri har denne viltre valpen vært så avslappet foran kameraet som nå sammen med Snøfrid! Junior fikk navnet sitt fordi hans første oppasser hadde en eldre schäfer.

Og Junior forblir junior – her er det «Bamse» som har hersket i et par år, sammen med en av de ansatte jevngamle «Varg». To labradorer har fått en lillebror med ubestemmelig opphav.

Bamse er ikke udelte begeistret ved første sniff. Han føler kanskje posisjonen truet? En ung jyping på hans område? Junior både ypper og innsmitter seg. Våpenhvile opprettes . . . - Han eier ikke respekt – er proppfull av selvtilit. Men det ser ut som om dette skal gå veldig greit, fastslår Jørn raskt.

Et hjem for livet

Så bærer det innendørs i fullt firsprang. Junior møter ansatte og gjester på fjellstuen med samme logrende nysgjerrighet. Finner raskt døren til kjøkkenet. Jørn benytter tiden til å fortelle litt om hans inntrykk av valpen, som ved ankomsten nå er blitt 16 uker gammel. Han er ikke sikker på hva han er en blanding av, men mener schäfer og en slags polarhund er mest sannsynlig. En viljesterk, matglupsk og kraftig krabat, men godlynt og tillitsfull som få andre, summerer Jørn opp. Og alt tyder på at Junior er kommet til rette sted. Familien Byrløkken er vertskap og eiere av Espedal Fjellstue, og de forteller om mange års gode erfaringer med hunder og dyreglade gjester. Familien er stor, men jobb og militærtjeneste er i veien for full samling denne dagen. Men det kommer!

Snøfrid skal altså være matmor, og i høst satte hun strek for ett år som reiseleder i eksotiske Tyrkia. Fremtiden er ikke spikret fast for henne – frem til sommeren er det Junior og Espedalen som står øverst på listen! Mosjon skal han i hvert fall få her: Utallige mil med preparerte skiløyper venter på Juniors kraftige poter.

Jørn føler fort at Junior er i de aller beste hender nå. Det blir en rask, men vemodig avskjed med sjarmøren som så uventet kom inn i livet hans. Med løfte om gjensyn så fort det lar seg gjøre . . .

- Det kan lett bli som en del av jobben å si farvel når jeg får inn 150 hunder på årsbasis, og halvparten av disse må omplasseres. Men det var nå litt spesielt med han her, da, innrømmer Jørn. - Derfor er jeg ekstra glad for å dra herfra med en så utrolig god følelse av at dette vil gå fint. Junior kunne ikke fått det bedre! ■

Når hunden kommer hjem

Om du og familien også venter spent på at «deres Junior» skal komme hjem, kan det være nyttig å kikke litt på Jørn Standals korte råd for den første tiden:

★ Hele familien må «synkroniseres» i oppdragelsen – alle må følge det samme opplegget for hva hunden skal få lov til. Og husk – det hunden får lov til; det skal den *alltid* få lov til. Det den *ikke* får lov til, skal den *aldri* få lov til.

★ Jørn mener belønningsmetoden er bedre enn straff. Forutsatt at belønningen er overveid, på sin plass og ikke overdrives. Tidspunktet er svært viktig – noen sekunder feil betyr belønning for en annen atferd enn tilsiktet.

★ Hunden må forstå at den er nederst på rangstigen i familien.

★ Seks–syv timer variert aktivitet i døgnet er nødvendig. Det omfatter alt fra en butikkur til joggeturer.

★ Jørns «meny» er 70 prosent helfôr/tørrfôr og 30 prosent annen mat (gjærne rester). Tre ganger daglig til hunden er et halvt år; så kan du og hunden velge om det er best med en eller to ganger pr. dag.

★ Vaksine/ormekur én gang i året. Bruk den nye firekomponentvaksinen. Tannpleie er et forsømt, men svært viktig område. Rens gjerne tennene med tannbørste av og til. Bad – et par ganger i året, men bruk en mild shampoo. Ellers er det nok å skylle av med vann.

★ Jørn anbefaler sterkt Anders Hallgrens bok «Problemhund». Tittelen er litt misvisende – boken dekker nemlig alt ved hundehold. Ikke minst kapitlene om hunders og eieres kroppspråk overfor hverandre. Svært viktig og interessant lesing!